

[Undervisnings- og forskningsministeren]

rette uddannelsen særligt mod videreuddannelse og videregående uddannelse inden for henholdsvis erhvervsskolernes, handelshøjskolernes og ingeniøruddannelsernes område. Uddannelserne giver ikke i sig selv erhvervskompetence i formel forstand, men kan være en del af grundlaget for elevens senere beskæftigelse. Uddannelserne sigter hovedsagelig mod den private sektor. Den erhvervsmæssige forankring sikres ved uddannelsernes placering på erhvervsskolerne og ved de fælles adgangsveje til de erhvervsgymnasiale uddannelser og til erhvervsuddannelserne. Den nære sammenhæng i de rådgivende organer er etableret ved Erhvervsuddannelsesrådets rolle.

Rådgivningen om uddannelserne skal varetages dels af Erhvervsuddannelsesrådet, dels af et nyt udvalg for hver uddannelse, hvori både repræsentanter for erhvervslivet, for de videregående uddannelser, for erhvervsskolernes ledere, lærere og elever og for Undervisnings- og Forskningsministeriet skal have plads. Den konkrete sammensætning beror på Erhvervsuddannelsesrådets indstilling.

Lovforslaget vil ikke medføre merudgifter, fordi uddannelseskapaciteten fortsat fastsættes centralt. Det er hensigten, at der skal blive plads i uddannelserne til alle egnede ansøgere, efterhånden som det faldende antal unge giver økonomisk grundlag herfor. Uddannelsen til højere handelseksamen findes på alle handelsskoler, hvor næsten alle egnede allerede kan få plads. Htx-uddannelsen findes fra 1990 på 21 skoler og forventes efterhånden etableret på flere skoler.

Et udkast til lovforslag har været sendt til udtalelse i de berørte organisationer m.v., og der er foretaget væsentlige ændringer på grundlag af udtalelserne og drøftelser med hovedorganisationerne på arbejdsmarkedet. Hermed er der sket en væsentlig styrkelse af tilknytningen til erhvervsuddannelserne. De uddannelsesbekendtgørelser, der skal udstedes for uddannelserne, skal forelægges de rådgivende organer og tænkes herefter drøftet politisk.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Undervisnings- og forskningsministeren (Ole Vig Jensen, fg.):

Jeg tillader mig herved for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Afbureaukratisering, deregulering m.v., herunder regler om frit skolevalg).

(Lovforslag nr. L 203).

Det foreliggende lovforslag om afbureaukratisering, deregulering og frit skolevalg er det tredje i den række ændringer af folkeskoleloven, der primært har sigtet på en forøgelse af skolernes selvforvaltning og selvbestemmelse bl.a. med henblik på at forbedre mulighederne for effektiv udnyttelse af de kommunale ressourcer.

Lovforslaget er således en opfølgning af lov nr. 826 af 21. december 1988 om klassestørrelser, skolenedlæggelser og samlæsning og af lov nr. 348 af 24. maj 1989 om styrelsesforholdene i folkeskolen. Med lovforslaget udmøntes de resterende forslag fra betænkning nr. 1143/88 om kommunalt udgiftspres og styringsmuligheder (Lotz II-betænkningen).

Lovforslaget indebærer, at en række af de bestemmelser, der bemyndiger ministeren til at fastsætte nærmere regler på et område, ophæves. Det gælder f.eks. skolefritidsordningerne, hvor ministeriets landsdækkende undersøgelse fra 1989 har vist, at der ikke er behov for regulerende regeludstedelse. I samme forbindelse foreslås det derfor også at ophæve den særlige revisionsbestemmelse, hvorefter undervisnings- og forskningsministeren i folketingsåret 1989-90 skal fremsætte forslag til en revision af lovens regler om skolefritidsordninger. Det foreslås i stedet at smidiggøre lovens bestemmelser om skolefritidsordninger, således at skolefritidsordningen kan åbnes for børn, der ikke er optaget i skolen, men som har nået den alder, hvor de ville kunne optages i børnehaveklassen.

Lovforslaget indebærer endvidere lempelser i bestemmelserne om valgfag på to områder: For det første foreslås det at ophæve bestemmelsen om, at de valgfag, der kan tilbydes ud over de i loven nævnte, skal være af praktisk eller kunstnerisk art. For det andet foreslås det at ophæve bestemmelsen om, at undervisnings- og forskningsministeren skal godkende ethvert valgfag, der ikke er nævnt i loven. Det foreslås i stedet, at kommunerne bemyndiges til at godkende en række valgfag, som kan afgrænses i en bekendtgørelse, medens øvrige valgfag fortsat skal godkendes i ministeriet.